

ב. שינה-ראו

פ ק י ס ט ז

תכניתה של הליגה המוסלמית הכלל-הודית לחלוקת הודו. *

לאט, לאט נצטרפו המוסלמים בחלקים שונים של הודו לתנועת פקיסטן. בראשונה לא אָצלו שאר היסודות בארץ חשיבות רבה לדבר, ואולם התעמולה הנבונה והנמרצת בהנהגתו של מר ג'ינה ** הבליטה עכשו את התנועה ונתנה לה סיסמא, שיש בה למשוך את לב המוסלמים וביחוד את המוני-הכפר.

וזהו תכניתה של תנועת פקיסטן, בקיצור: היא שואפת ליצור מדינה בשלטונם של המוסלמים, אשר תקיף את חבלי סינד, את פנדג'ב והגבול הצפוני-מערבי של הודו, את המדינה ההודית קשמיר ואת אפניסטן (אם כי זו לא נזכרה עד כה בפירוש). מדינה כזו היתה מחזיקה ברשותה את נמל הים קָרָצִי ושולטת על כל אנן נהר הינדוס (ובכלל זה נקודות אסטרטגיות חיוניות ביותר על גבול הודו-אפגן, כמו מעבר-תיקֶר). יצירת מדינה כזאת אין בה משום חידוש בדבריימיה המגוונים של הודו. לא פעם אחת בלבד היו האיזורים האמורים נתונים לשלטון אחד—כגון לשלטון הקיסרות הבור-היסטית, שנשאה את בשורת נוסמה בודהא הרחק למערבה של הודו ולצפון-מערבה ואחרי-כן בראשית ימי ממסלת המונולים.*** כונתו העיקרית של מר ג'ינה, בהאחוז בתכנית זו, היתה לסתור את הטענה האומרת שאין בידו כל פתרון חיובי לבעיה ההינדו-מוסלמית. גישתו הפסיכולוגית היא פשוטה.

המוסלמים מונים בהודו 90 מיליון, בערך, בתוך אוכלוסיה קרובה לארבע מאות מיליון. ההגיון מחייב שמיעוט, אף בשיעור כזה, לא תמיד יוכל לעכב את התקדמותו של הרוב לעצמאות, ועליו להסתפק בערובות להגנתו בתוך המבנה הכללי של הודו. המוצא היחיד מן המצב הזה הוא, איפוא, בחלוקת הארץ לשני איזורים; באיזור האחד יהיו ההודים השליטים, והאיזור השני יהיה נתון לשלטון מוסלמי.

אבל בעוד שמר ג'ינה מחפש נוסחה אשר תאפשר למלט את המוסלמים מן התוצאות ההגיוניות של עמדת מיעוט, עורר על ידי כך איבה חריפה בקרב ההינדוסים והסיקחים (נזע לוחם בעל כיוון פרודי הודי בולט). מתוך נימוקים סנטימנטליים ופוליטיים נינו ההינדוסים את ההצעה "לבתר לבתרים את הודו". הרעיון על קריעת הארץ לשני איזורים גרם, בדרך הטבע, להודעויות עמוקה בקרב התנועה הלאומית. אולם הרגש אינו המניע היחיד כאן. הולך וגדל החשש, שמא תסכן יצירת פקיסטן את בטחונה של הודו הנוחרת. במשך כל הדורות, לפני עלייתן של מעצמות אירופה, חדרו כובשים זרים להודו דרך המעברים אשר בצפון-מערב. מסירת אותם האיזורים בידי מדינה שעין השלטון בדלהי לא תהא פקוחה עליה תגדיל בהרבה את חולשתם של מישורי-הנגם. כשפרש מר ג'ינה, בערך

* פרק ממאמרו של ב. שינה-ראו "מעגל הקסמים בהודו", שנדפס ברבעון האמריקני «Foreign Affairs», בחוברת יולי 1941. המחבר הוא אחד ממנהיגי התנועה המקצועית בהודו ומשמש עכשו סגן-נשיא לברית האגודות המקצועיות הכלל-הודית.

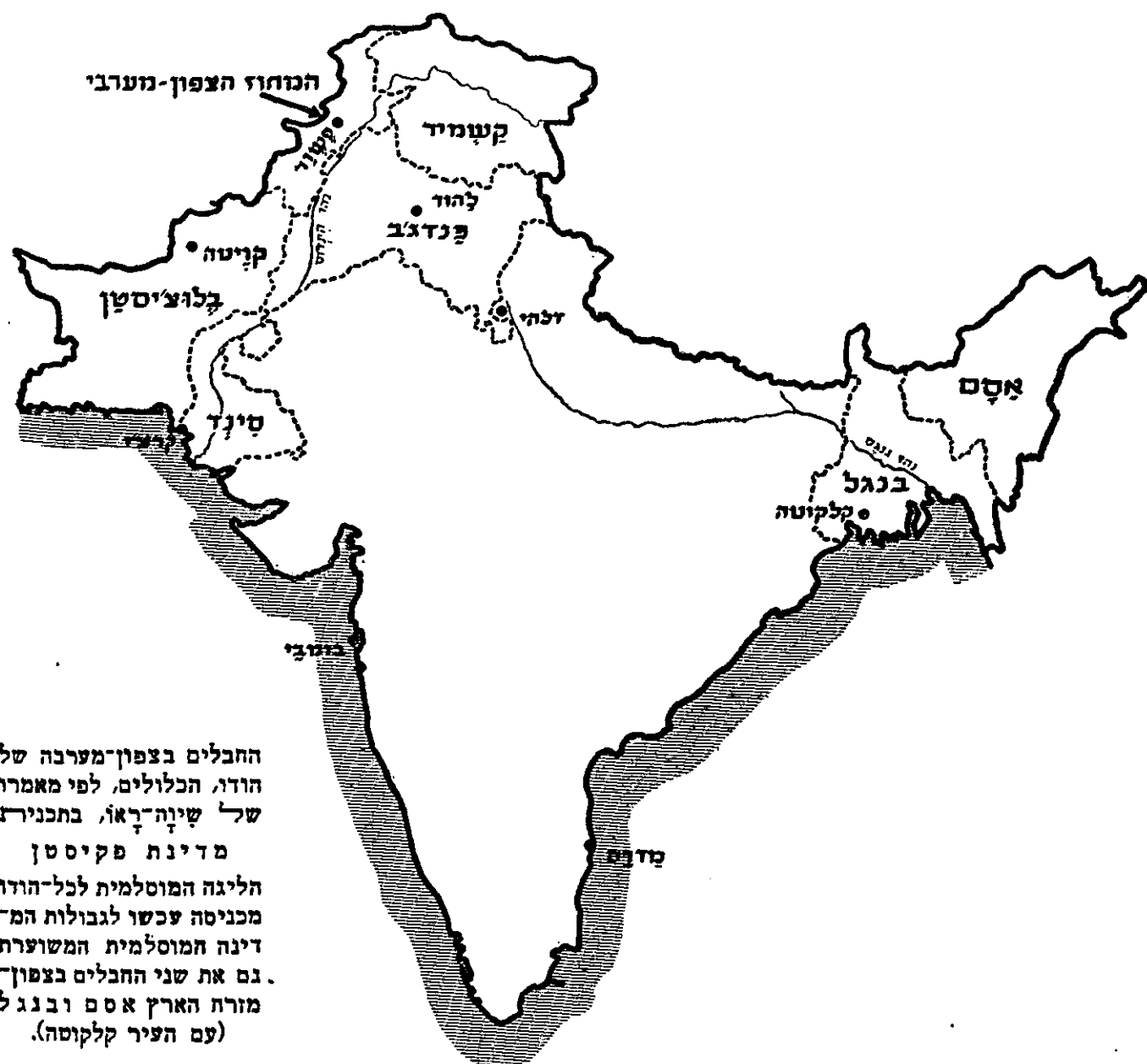
** ג'ינה הוא נשיא הליגה המוסלמית של כלל-הודו. — המ'.

*** המונגולים—כובשים מוסלמים ממוצא מונגולי—משלו בחלקים רבים של הודו למן המאה הי"ד ועד

המאה הי"ת. — המ'.

אליו. תנועת תליסמן' - חלסה' היא סמל השלטון הסיקחי, - מיוסדת על הרעיון, שבבוא יום וחבל פננד'ב יצא מתחת יד הבריטים, שוב ישובו הסיקחים לשלוט שם. תנועה זו כבר התפשטה בשיעור עצום. הפחד מפני התנגשות נדולה בין המוסלמים, הסיקחים וההינדוסים השפיעה באופן מפתח על המנהיגים המוסלמים המעשיים יותר שבאותו חבל, כגון סר סקנדר ח'ט חן, נשיא-המיניסטרים כיום. הוא הבין כי חלוקת הודו על בסיס של פקיסטן עתידה לעורר בפננד'ב מלחמת-אזרחים, אשר תסכן את שלום כל הארץ. ואין הוא יחיד בהתנגדותו לתנועת מר ג'ינה. כת השיעים, המהוה מיעוט בר השפעה בין המוסלמים ומונה מ-25 עד 30 מיליון איש, אינה נוטה לרעיון על שתי האומות והיתה מבכרת על זה הסכם ידידותי עם ההינדוסים.

לפני שלוש שנים, את תכניתו לפני קהל מוסלמי, הסתמך על פעולת הגרמנים הסודיים שבקשו את עזרת הרייך מפני פגיעותיהם של הציבים. אולם הקבלה זו נושאת בתוכה רמז ענום להודו. עם אבדן מעבר-חייבר, חבל פננד'ב והחבל אשר כגבול הצפוני-מערבי, היה כל שאר-הודו נתון לחסרו של תוקף, ובצורה מוחלטת יותר משגם אבדן הסודים למסירת צ'כיה בידי הנאצים. שונה מזו השקפתם של הסיקחים. הם מהווים מיעוט בפננד'ב, פחות מחלק חמישי מן האוכלוסים. שרם כבשו הבריטים את פננד'ב, לפני פחות ממאה שנה, משלו הסיקחים בחלק הגדול ביותר של השטח הכלול עכשו במדינת פקיסטן המשווערת. הם ידעו את החכמה לכופ את שלטונם כגבול ובין השבטים אשר מעבר לגבול בתוקף רב, שיורשיהם הבריטים לא הניעו

החבלים בצפון-מערבה של הודו, הכלולים, לפי מאמרו של ש'וה-ראו, בתכנית מדינת פקיסטן הליגה המוסלמית לכל-הודו מכניסה עכשו לגבולות המדינה המוסלמית המשווערת גם את שני החבלים בצפון-מזרח הארץ אסם ובנגל (עם העיר קלקטה).